Dosarul nr. 4-46/2024

Hotărâre

În numele Legii – în cauza contravențională

15 mai 2024 mun. Hîncești,

Judecătoria Hîncești sediul central
Președintele ședinței, judecător - Valentina Suruceanu,
Grefier – Carolina Tintă,
Cu participarea:
Apărătorul făptuitorului Tuchila Ion, avocatul – Tabără Sergiu, împuternicit prin mandatul nr. *****din 24 aprilie 2024,
În lipsa:
Agentului constatator – Ivan Grinco, care prin cererea din 08.05.2024 formulată de șeful IP *****, comisar – șef Vitalie Țurcan, sa solicitat examinarea cauzei în lipsa agentului constatator,
Făptuitorului – Tuchila Ion, citat legal, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la f.d.18,

a examinat în ședința de judecată publică în procedură generală cauza contravențională de învinuire a lui

Tuchila Ion, *născut la *****, domiciliat în satul *****, r-nul *****, IDNP *****,*

învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 243[1] din Codul contravențional, -

constată:

De către organul de constatare, Tuchila Ion este învinuit de faptul că, la data de 27 februarie 2024 ora 15:45, se deplasa cu tractorul de model „*****” pe traseul M1 *****-*****cu mai mulți conducători de tractoare și, împreună cu care au imitat deplasarea în coloană, astfel creînd impedimente la circulația rutieră.

Acțiunile lui Tuchila Ion au fost încadrate în prevederile art. 243[1] din Codul contravențional, *participarea conducătorilor de vehicule la deplasarea neautorizată în grup (cu excepţia coloanelor oficiale) pe drumurile publice, care a condiţionat crearea impedimentelor în circulaţia rutieră.*

Cauza contravențională de învinuire a lui Tuchila Ion a fost expediată pentru examinare conform competenței către Judecătoria *****, sediul central și înregistrată la data de 18.03.2024.

Conform fișei din data de 18.03.2024, respectiva cauză a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Valentina Suruceanu.

Procedura de citare a fost legal executată:

Reprezentantul agentului constatator, Ivan Grinco în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin cererea din 08.05.2024 formulată de șeful IP *****, comisar – șef Vitalie Țurcan sa solicitat examinarea cauzei în lipsa agentului constatator, menționând că susține procesul – verbal cu privire la contravenție nr. MAI 06 *****și recomandarea înaintată (f.d.16).

Făptuitorul Tuchila Ion citat legal despre data, ora și locul examinării cauzei fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la f.d.18, în ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivele neprezentării, însă la caz, este reprezentat de către apărătorul Tabără Sergiu.

Fiind în prezența datelor de citare legală instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsă.

Or, conform art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, prezenţa agentului constatator sau, după caz, a procurorului, în cazul în care acesta este parte în cauza contravenţională, la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale este obligatorie. Absenţa agentului constatator sau, după caz, a procurorului, citaţi în conformitate cu legislaţia, fără motiv întemeiat şi fără înştiinţarea prealabilă a instanţei, nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale şi permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanţa de judecată, în conformitate cu art.201 din Codul de procedură penală. Iar neprezentarea în şedinţă a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale.

În ședința de judecată, apărătorul făptuitorului, avocatul Sergiu Tabără a menționat că învinuirea formulată este una formală și nesusținută prin probe, nu există nici o probă care ar demonstra vinovăția lui Tuchila Ion, CD anexat nu surprinde careva secvențe video, consideră că proba data nu este pertinentă, consideră că vinovăția nu este demonstrată și solicită încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenției.

Cercetând procesul – verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Tuchila Ion învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 243[1] din Codul contravențional în raport cu actele cauzei, instanța de judecată reține următoarele.

Potrivit art. 374 alin (2) Cod contravenţional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenţiei.

Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Constatarea faptei contravenţionale, potrivit art. 440 alin.(1) Cod contravenţional, înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Procesul-verbal cu privire la contravenţie, conform art. 442 alin.(1) Cod contravenţional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, acesta, urmează să cuprindă toate cerinţele prevăzute la art. 443 Cod contravenţional.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 *****, **Tuchila Ion** este învinuit de faptul că, la 27 februarie 2024 ora 15:45, se deplasa cu tractorul de model „*****” pe traseul M-1 *****-*****cu mai mulți conducători de tractoare și, împreună cu care au imitat deplasarea în coloană, astfel creînd impedimente la circulația rutieră.

Acțiunile lui **Tuchila Ion** au fost încadrate în prevederile art. 243[1] din Codul contravențional, *participarea conducătorilor de vehicule la deplasarea neautorizată în grup (cu excepţia coloanelor oficiale) pe drumurile publice, care a condiţionat crearea impedimentelor în circulaţia rutieră.*

Conform art. 400 alin. (4), (5) din Codul contravențional, contravenția prevăzută la art. 243[1] din Codul contravențional se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei. Procesele-verbale cu privire la

contravenţiile prevăzute la art. 243[1], se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

La caz, competentă să judece cauza este Judecătoria Hîncești.

Cu referire la fapta incriminată lui **Tuchila Ion** instanța reține că agentul constatator a prezentat instanței în calitate de probe următoarele:

- Procesul-verbal de audiere a persoanei în a cărei privință a fost întocmit procesul contravențional din 13.03.2024, potrivit căruia Tuchila Ion a declarat că, este angajat oficial la S.R.L. „*****”, director fiind Gribencea Mihail *****, a.n *****locuitor al satului ***** r-nul *****, în calitate de mecanizator din anul 2023. La 27 februarie 2024, a participat la protestul agricultorilor din apropierea PTF *****– *****, traseul M-1 ***** – *****, la indicația directorului Gribencea Mihail, cu tractorul de model „*****”, cu n/î „*****”. La orele 15:45, împreună cu mai mulți agricultori cu tractoarele a mers în coloană pe traseul M-1 din apropierea PTF *****– *****, spre localitatea *****, în semn de protest deplasându-se spre domiciliu, cu tractorul de model „*****”, cu n/î „*****” de culoare albastru. Recunoaște vina și regretă de cele întâmplate (f.d.6);
- Un CD-R cu secvențe video /f.d.10/.

Potrivit art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, administrarea probelor constă în folosirea mijloacelor de probă în procesul penal, care presupune strângerea şi verificarea probelor, în favoarea şi în defavoarea învinuitului, inculpatului, de către organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea altor participanţi la proces, precum şi de către instanţă, la cererea părţilor, prin procedeele probatorii prevăzute de prezentul cod.

Conform art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, administrarea probelor constă în folosirea mijloacelor de probă în procesul penal, care presupune strîngerea şi verificarea probelor, în favoarea şi în defavoarea învinuitului de către organul de urmărire penală.

Or, probatoriu penal poate fi definit în câteva moduri, care nu se exclud reciproc, dar pot avea importanță individuală:

- Probatoriul este un proces de stabilire a adevărului;
- Probatoriul este un proces de invocare de către părți a anumitor teze în susținerea poziției lor;
- Probatoriul, ca și întreg procesul penal, reprezintă un sistem de raporturi juridice ai căror subiecți participă ca deținători de anumite drepturi și obligații.

Articolul 99 din Codul de procedură penală, determină conținutul probatoriului, care constă din invocarea de probe, propunerea, admiterea și administrarea lor.

Astfel, elementele mecanismului probatoriu constă în *invocarea, propunerea* și *administrarea*.

Deci, invocarea, propunerea și admiterea de probe constă în utilizarea mijloacelor probatorii după aceleași reguli ca și administrarea probelor.

Din probele prezentate de către organul de constatare nu rezultă că, **Tuchila Ion** la data de 27 februarie 2024, s-a deplasat neautorizat în grup pe drumurile publice, care a condiţionat crearea impedimentelor în circulaţia rutieră.

Or, secvențele care se conțin pe CD-rul prezentat de către agentul constatatator sunt secvențe audio lipsind video, din care se aude cum circulă automobile.

Conform art. 33 pct. 3) din Legea nr. 131 din 07.06.2007 **privind siguranţa traficului rutier,** conducătorul de vehicul este obligat, să aplice în trafic norme de conducere preventivă și să nu adopte comportament agresiv, manifestat prin deplasarea neautorizată în grup (cîte

doi și mai mulți, cu excepţia coloanelor oficiale) cu vehicule și/sau motociclete sau ciclomotoare care circulă pe aceeași bandă sau pe benzi paralele, depășind limita de viteză ori cu viteză redusă nejustificat, sau fără asigurarea între oricare două vehicule consecutive a spaţiului necesar revenirii pe bandă a unui vehicul care a efectuat depășirea.

Or, conform planșei ilustrative se observă un tractor, însă nu este clar modelul acestuia, iar numerele de înamtriculare nu sunt lizibile. Acest tractor este pe un drum, la volan se observă o persoană, nu este clar genul personaei, iar alte acțiuni nu se întrevăd. Cu atât mai mult, tractorul nu se deplasează în coloană așa cum este menționat în actul de învinuire /f.d.9/.

Potrivit art. 10 din Codul contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform art. 14 alin. (1), (2) din Codul contravențional, contravenţia se săvîrşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvîrşită cu intenţie dacă persoana care a săvîrşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări.

La caz, instanța stabilește că nu s-a dovedit faptul că în acțiunile lui **Tuchila Ion** este componența de contravenție prevăzută la art. 243[1] din Codul contravențional, și că anume acesta la data de 27.02.2024 a acționat cu intenție directă și s-a deplasat neautorizat pe drumul public, iar ca urmare a acțiunilor sale au fost create impedimente în circulația rutieră, și în mod conștient a dorit survenirea urmărilor prejudiciabile.

Cât privește procesul-verbal de audiere a lui **Tuchila Ion** din data de 13.03.2024, instanța nu-l poate pune la baza unei hotărâri de condamnare, or, acesta nu coroborează cu probele cercetate în ședința de judecată, iar contravenientul nu are obligația de a se auto incrimina.

Fapta prejudiciabilă poate fi reținută și în situația în care mijloacele materiale de probă ori înscrisurile se află în posesia autorului faptei ce reprezintă obiectul procesului penal, în situația în care respectivele obiecte și înscrisuri puteau servi la aflarea adevărului în cauza judiciară. Faptul că acuzatul are dreptul de a nu contribui la propria incriminare presupune că ”*persoana pusă sub acuzare este îndreptățită să adopte o atitudine pur pasivă, respectiv să nu dea declarații și să nu colaboreze cu organele judiciare în nicio modalitate”*.

La fel agentul constatator nu a dovedit nici faptul că, **Tuchila Ion** la data de 27.02.2024 s-a deplasat neautorizat pe un drum public, reieșind din art. 33 din **Legea privind siguranța traficului rutier**, care prevede că deplasarea neautorizată în grup (cîte doi și mai mulți, cu excepţia coloanelor oficiale) cu vehicule pe aceeași bandă sau pe benzi paralele, este condiționată de depășirea limitei de viteză ori cu viteză redusă nejustificat, care creează impedimente în deplasarea altor mijloace de transport.

În ședința de judecată s-a stabilit contrariul și anume că, **Tuchila Ion** la data de 12.02.2024, nu a creat impedimente în trafic.

Odată ce lui **Tuchila Ion** i se impută comiterea unei contravenții agentul constatator urma să demonstreze vinovăția acestuia, mai mult că, nimeni nu este obligat să-și demonstreze vinovăția, acest fapt revine în obligațiunea pozitivă a statului.

Or, sarcina probațiunii îi revine în exclusivitate agentului constator, reieșind din acest principiu organului de constator îi revine obligația de a verifica o probă sau alta, sursa

provenienței acestora precum și orice versiune apărută în cursul urmăririi penale atît în favoarea cît și în defavoarea făptuitorului.

Potrivit art. (8) din Codul de procedură penală, persoana acuzată de săvîrşirea unei infracţiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanţiile necesare apărării sale, şi nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei de săvîrşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Astfel, analizând în ansamblu, în baza propriei evaluări, probele administrate de către organul de constatare, în etapa cercetării judecătorești şi a celor administrate cu respectarea dreptului la apărare al părţilor, în această fază procesuală, cercetate și verificate în cadrul ședinței de judecată, prin prisma pertinenței, concludenței, utilității și veridicității care luate în ansamblu nu coroborează între ele și nici nu dovedesc vinovăția lui **Tuchila Ion** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 243[1] din Codul contravențional, după indicii calificativi *„participarea conducătorilor de vehicule la deplasarea neautorizată în grup (cu excepţia coloanelor oficiale) pe drumurile publice, care a condiţionat crearea impedimentelor în circulaţia rutieră”*.

Or, constatarea acţiunilor bănuitului/învinuitului/inculpatului în timpul comiterii unei infracțiuni sunt de competența organelor de urmărire penală şi nu a instanţei de judecată.

Prin urmare, în acțiunile făptuitorului **Tuchila Ion** lipsesc elementele componenței de contravenție incriminată, or, în prezența procesului – verbal cu privire la contravenție, un CD-R și procesului-verbal de audiere a persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, instanța nu poate pronunța o hotîrîre de condamnare, deoarece aceste înscrisuri nu coroborează cu întreg probatoriul administrat și cercetat în ședința de judecată și prezintă dubii cu privire la comiterea faptei ilicite, instanța nu poate pronunța o hotărâre de condamnare.

Or, intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul că, persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră că, în mod ușuratic vor putea fi evitate.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

Chiar și procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 *****încheiat la 13.03.2024, nu demonstrează vinovăția făptuitorului de comiterea contravenției prevăzute de art. 243[1] din Codul contravențional, odată ce sarcina stabilirii circumstanțelor comiterii faptei contravenționale îi revine agentului constatator.

Atât timp cât probele prezentate de către agentul constatator nu dovedesc vinovăția făptuitorului, iar alte dovezi nu au fost prezentate, instanța nu poate pronunța o hotărâre de condamnare a acestuia.

Așadar, instanța reține că garanția echității din articolul 6 § 1 din Convenție impune un control al legalității probelor prin prisma pertinenței acestora.

În practica aplicării articolului 6 § 2 din Convenție, Curtea Europeană a stabilit că părții acuzării îi revine sarcina de a proba dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția persoanei

acuzate de săvârșirea infracțiunii (*a se vedea, de exemplu, Capeau v. Belgia, 13 ianuarie 2005, § 25, şi Navalnyy şi Ofitserov v. Rusia, § 105, 23 februarie 2016*).

Astfel, atunci când dovezile furnizate nu pot conduce la formarea unei convingeri ferme și concordante cu privire la vinovăția persoanei acuzate, instanța de judecată trebuie să aplice principiul *in dubio pro reo*, potrivit căruia orice dubiu profită făptuitorul.

La caz, în ședința de judecată nu s-a dovedit vinovăția lui **Tuchila Ion** de comiterea contravenției incriminate, iar probele administrate de către organul de constatare infirmă vinovăția.

Conform prevederilor art. 458 Cod contravenţional, la adoptarea hotărârii în cadrul procesului instanţa de judecată urmează să determine caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei atrase la răspundere contravenţională, precum şi alte aspecte importante pentru soluţionarea cazului.

În contextul celor expuse, instanța de judecată ajunge la concluzia de a înceta procesul contravențional în privința lui **Tuchila Ion** pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 243^1 din Cod contravenţional, se încetează pe motivul lipsei faptei contravenționale.

În contextul celor menţionate, în conformitate cu art. 460-462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,-

hotărăște:

Procesul contravențional intentat în privința lui **Tuchila Ion** pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 243^1 din Codul contravenţional, se încetează pe motivul lipsei faptei contravenționale.

Hotărârea este cu drept de recurs în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediului Judecătoriei Hîncești.

Preşedinte de şedinţă,
judecător Valentina SURUCEANU